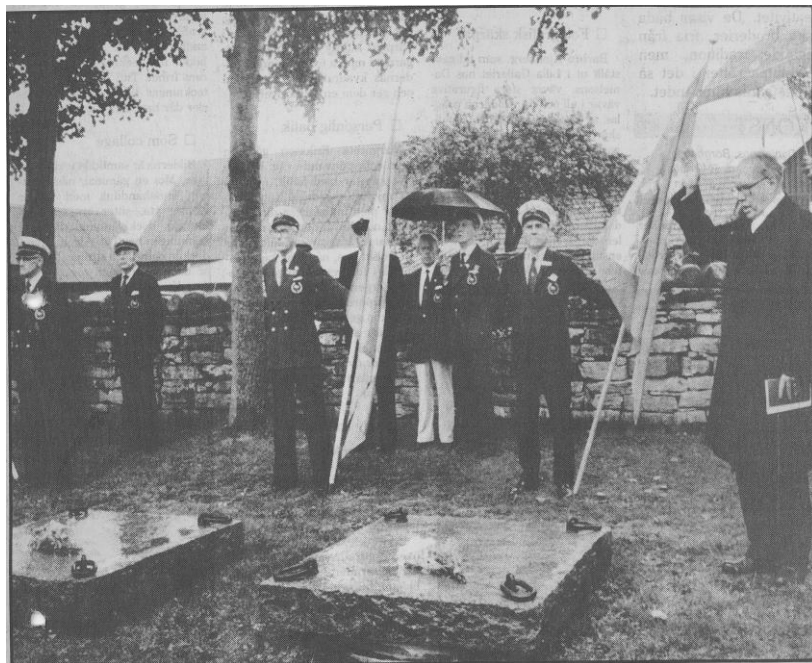


1984

Kronans sjömän fick gravar efter 308 år

Slå åtta glas, beordrade kommandörkapten Vilhelm Frithz, ordförande i kamratföreningen Flottans Män. Och när detta var gjort för den sista vakten följde krigmannabön, Gud bevara konungen och fosterlandet.



Biskop Sven Lindegård välsignar gravplatsen med blomsterprydda granithällar tillverkade och skänkta av Carl-Erik Edström, Västervik. Flaggvakt paraderade vid gravplatsen. Foto: Lars Johansson

Efter detta blåstes fanfar och så kunde landshövding Eric Krönmark förklara gravplatsen invigd. Graven innehåller kvarlevorna efter några av de 800 sjömän som följde regalskeppet Kronan i djupet vid förlisningen

den 1 juni 1676.

Efter 308 år har de omkomna sjömännen vigts till sista vilan och fått ett monument bestående av granithällar, ett 1600-talsankare av kronan-modell och minnessten med inskriptionen Tappra svenska än ombord Stora Kronan i slaget vid Öland år 1676

Efter samlingen i kyrkan blåste den riksbekante trumpetaren Eric Merbom en fanfar från kyrktornet i alla fyra väderstrecken. Regionmusiken, under Egon Kjerrmans ledning, spelade Panis Angelicus av Cesar Franck och viceamiral Per Rudberg höll ett

minnestal från predikstolen.

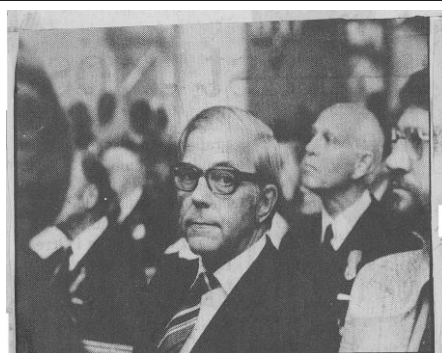
Medverkande vid högtiden i kyrkan var bl a ett par hundra medlemmar i kamratföreningen Flottans Män, som fått marinens uppdrag att arrangera minnesceremonin, marinarkeloger, annat museifolk från Kalmar läns museum, donatorer till Kronanprojektet, sjöfolk, kommunrepresentanter och delar av bygdens befolkning.

Vidare chefen för marinen, viceamiral Per Rudberg, landshövding Eric Krönmark och biskop Sven Lindegård.

- Han erinrade om tiden för slaget utanför Öland 1676 då Sveriges gränser inte var så säkra som vi hoppas de skall vara i dag.

Sverige hade mäktiga grannar och behövde en stark flotta. Kungen fick också goda skepp till sitt förfogande, men med under-

håll och utrustning var det inte alltid lika välbeställt. Sjomännen var också oftast oerfarna och till och med befälet saknade i vissa fall sjövana.



*En av huvudpersonerna vid minnesceremonin i Hulterstad på lördagen var förstås dykåren Anders Franzén som efter ett tålmodigt sökande har hittat såväl Vasa som Stora Kronan.
Foto: Lars Johansson*

□ **Ödesdigert slag**

Han talade vidare om ödesdiga dagarna i maj då Sveriges flotta låg vid Trelleborg och fick order att segla till Gotland och ta ön från danskarna.

Viceamiral Per Rudberg beskrev kortfattat slaget som det kom att utvecklas för sjömännen ombord på regalskeppet Kronan.

— I dag bringar vi vår hyllning åt de 800 män som av olyckliga omständigheter måste följa sitt skepp till botten.

Biskop Sven Lindegård utgick i sin betraktelse från Psaltarens

90:e psalm; Herre Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

– Vi känner ingenting om de förlista sjömännens olika livsöden.

Men som psalmisten ställer frågan om tillflykt, så uppkom frågan om tillflykt när deras kroppar sänktes i havet.

Efter psalmen 476; Allt kött är hö, Allt flyktar här, höll kyrkoherde Peter Lundborg och pastorsadjunkt Willem Hessel altartjänst.

Högtiden i kyrkan avslutades med att regionmusikkåren spelade Jesus bleibt meine Freude av J S Bach.



Ny gravplats

Från kyrkan gick flaggvakten före till den nyanlagda gravplatsen där kvarlevorna efter sjömännen från Kronan kommer att gravsättas tillsammans med de skeppskamrater som dagarna efter slaget 1676 drev iland och primitivt jordades på Hulterstads kyrkogård. Vid gravplatsen spelade Regionmusiken psalmen 124 varpå biskop Sven Lindegård välsignade graven. Flottans mäns - riksordförande, kommendörkapten Vilhelm Frithz, förrättade krigsmannabön och landshövding Eric Krönmark höll invigningstalet.

□ Privilegierade

- Vi svenskar är ett privilegierat folk som under fem generationer har varit förskonade från krig, sade landshövdingen bl a. Vi kan skatta oss lyckliga över att vi i dag kan gravsätta offren från ett krig som ligger mer än 300 år tillbaka i tiden.

På andra håll i världen står man inför färska krigargravar.

- Vi kan bara hoppas att folk som i dag för krig mot varandra i en framtid skall kunna närma sig varandra utan bitterhet och känna sig som vänner, liksom vi i dag känner för våra forna fiender.